

סדר ערכים וכינויים

עץ היים למוצאיהם

מלכות	חסד גבורה ת"ת נצח יסוד	בינה	חכמה	קוץ היוד כתר (שורשי המוחין שבכתר)	ספירות
נפש	רוח	נשמה	חיה	יחידה	נרנח"י
נוקי' (1)	ז"א (2)	אימא (3)	אבא (4)	אריך (5)	5 פרי
יעקב ורחל	זו"ן	ישו"ת	או"א עילאין	ע"י ונוקי' א"א ונוקי'	י"ב פרי
עשיה	יצירה	בריאה	אצילות	א"ק	עולמות
אותיות	תגין	נקודות	טעמים	טעמים ¹	טנת"א
צבאות לעולם ירצה בלי ניקוד	שבא ת' חולם קובוצ שורק	צירי	פתח	קמץ	ניקוד
עטרת היסוד	יד שמאל ת גוף ה רגל שמאל הברית	מוח שמאל	מוח ימין	גולגלתא	גוף
בין (מילוי-כ"ו)	מ"ה (מילוי-י"ט)	ס"ג (מילוי-ל"ז)	ע"ב (מילוי-מ"ו)	ע"ב ¹	הו"י במילוי
יוד הו הו הו	יוד הא ואו הא	יוד הי ואו הי	יוד הי ויו הי		
קנ"א (מילוי-ק"ל)	קמ"ג (מילוי-קכ"ב)	קס"א (מילוי-ק"מ)	קס"א (מילוי-ק"מ)		אקי"ה במילוי
אלף הו הו הו	אלף הא יוד הא	אלף הי יוד הי	אלף הי יוד הי		
כבד	לב	מוח	מקיף חיה	מקיף יחידה	מל"כ
היכל	לבוש	גוף	נשמה	שרש	שנגלי"ה

גלגלתא-כתר

יְהוָה

מוח שמאל-בינה

נוקי' דעתיק

יְהוָה

זרוע שמאל-גבורה

אימא עי'

יְהוָה

רגל שמאל-הוד

נוקי' דז"א

יְהוָה

דעת

א"א ונוקי'

יְהוָה

גופא-ת"ת

ישס ותבונה

יְהוָה

הברית-יסוד

יעקב ורחל

י"ד הו וו הו

עטרת היסוד-מלכות

יְהוָה

מוח ימין-חכמה

עתיק

יְהוָה

זרוע ימין-חסד

אבא עי'

יְהוָה

רגל ימין-נצח

ז"א

יְהוָה

מקורות
 ע"ה ח"א דף מ"ז הגוב"י אות ו'.
 שער מאמרי רשב"י דף מ"ד אע"ב, על אדרא רבא דף קל"ה ע"א.
 נה"ש דף ל"ז אע"ג.
 פרי עין הגן ריש דף ז'.
 עיי' שה"מ ריש פרשת בהר, ענין בירורים.

סדר שית אלפי שני דהוי עלמא

6000	עולם התיקון תיקון חטא אדה"ר	בריאת העולם עולם התיקון אדה"ר	מקרה המלכים שבירת הכלים
		ראש השנה 0	כ"ה באלול י"ז באלול
	נח"י (פעולות בירור ותיקון) (האדם מתקן)	נ"ר (נתקנים ע"י המאציל)	שברי כלים (בירורים) (הכנה ל- 6000 שנה)

* יש לציין שקיימת מערכת של בירור, נ"ר (מתוקנים) ונח"י (נתקן על ידינו) נפרדת עבור כל פעולה ופעולה שעתידי כל אדם לעשות, למושך כל התקופה של ה- 6000 שנה. הבירורים מומתנים מ- כ"ה באלול עד לאותו הזמן בו תוכנן שיבוא האדם המיועד ויתקן את המערכת הנ"ל (בירור-נ"ר-נח"י).

בנין הפרצופים

י	קומה ג'
ח	קומה ב'
נ	קומה א'
בירורים	יסודות

סדר הגדלת פרצופי האצילות

עיי' נה"ש דף ח' ע"ד ד"ה אמנם.

זו"ן	ישסו"ת	או"א	א"א			
י						
ח	י					
נ	ח	י				
ר	נ	ח	י			
נ	ר	נ	ח			

ראש	יחידה	כתר	א"א	5
גרון	חיה	חכמה	או"א עילאין (אבא)	4
חזה	נשמה	בינה	ישסו"ת (אימא)	3
טבור	רוח	ו"ק	ז"א	2
רגליים	נפש	מלכות	נוק'	1

*** תפילת יום חול ***

3. שפע דפנים מתכבת "מלך עוזר"	2. הכנה לפנים בתכבת "נאהבה"														
כניסת המשפע דאח' ופנים בתוך זי"ן.	<table border="1"> <tr> <td>1. מסורה על קידוש השם.</td> <td>1. מסורה על קידוש השם.</td> </tr> <tr> <td>2. בירורים לצורך הפנים.</td> <td>2. בירורים לצורך הפנים.</td> </tr> <tr> <td>3. נסירה בין ז"א לז"ק (באח').</td> <td>3. נסירה בין ז"א לז"ק (באח').</td> </tr> <tr> <td>4. עליית מ"ן לע"ם דא"ק (בירורים ושפע דאח').</td> <td>4. עליית מ"ן לע"ם דא"ק (בירורים ושפע דאח').</td> </tr> <tr> <td>5. ייחוד ע"ם דא"ק.</td> <td>5. ייחוד ע"ם דא"ק.</td> </tr> <tr> <td>6. הולדת שפע הפנים.</td> <td>6. הולדת שפע הפנים.</td> </tr> <tr> <td>7. ירידת שפע דאח' ופנים עד על גבי רישא דז"א.</td> <td>7. ירידת שפע דאח' ופנים עד על גבי רישא דז"א.</td> </tr> </table>	1. מסורה על קידוש השם.	1. מסורה על קידוש השם.	2. בירורים לצורך הפנים.	2. בירורים לצורך הפנים.	3. נסירה בין ז"א לז"ק (באח').	3. נסירה בין ז"א לז"ק (באח').	4. עליית מ"ן לע"ם דא"ק (בירורים ושפע דאח').	4. עליית מ"ן לע"ם דא"ק (בירורים ושפע דאח').	5. ייחוד ע"ם דא"ק.	5. ייחוד ע"ם דא"ק.	6. הולדת שפע הפנים.	6. הולדת שפע הפנים.	7. ירידת שפע דאח' ופנים עד על גבי רישא דז"א.	7. ירידת שפע דאח' ופנים עד על גבי רישא דז"א.
1. מסורה על קידוש השם.	1. מסורה על קידוש השם.														
2. בירורים לצורך הפנים.	2. בירורים לצורך הפנים.														
3. נסירה בין ז"א לז"ק (באח').	3. נסירה בין ז"א לז"ק (באח').														
4. עליית מ"ן לע"ם דא"ק (בירורים ושפע דאח').	4. עליית מ"ן לע"ם דא"ק (בירורים ושפע דאח').														
5. ייחוד ע"ם דא"ק.	5. ייחוד ע"ם דא"ק.														
6. הולדת שפע הפנים.	6. הולדת שפע הפנים.														
7. ירידת שפע דאח' ופנים עד על גבי רישא דז"א.	7. ירידת שפע דאח' ופנים עד על גבי רישא דז"א.														

*** מטבע ברכה ***

1. שפע דאח'	1. שפע דאח'
מתכבת "שמע" עד "למען שמו"	מתכבת "שמע" עד "למען שמו"
1. שפע דקטנות (דאח')	1. שפע דקטנות (דאח')
2. הכנה לגדלות (דאח')	2. הכנה לגדלות (דאח')
3. שפע דקטנות (דאח')	3. שפע דקטנות (דאח')
4. תשלום מוחין דיניקה	4. תשלום מוחין דיניקה
5. שפע דקטנות (דאח')	5. שפע דקטנות (דאח')
6. הכנה לגדלות (דאח')	6. הכנה לגדלות (דאח')
7. שפע דקטנות (דאח')	7. שפע דקטנות (דאח')

3. שפע פנימי שארת הכנה	2. הכנה לפנימי בתכבת "מלך העולם"
1. החזרת שפע חיצון למקומו.	1. מסורה על קידוש השם.
2. כניסת השפע הפנימי בתוך זי"ן.	2. בירורים לצורך השפע הפנימי.
	3. עליית מ"ן לע"ם דא"ק (בירורים ושפע חיצון).
	4. ייחוד ע"ם דא"ק.
	5. הולדת השפע הפנימי.
	6. ירידת שפע החיצון והפנימי עד על גבי רישא דז"א.
	7. ירידת שפע החיצון והפנימי עד על גבי רישא דז"א.

1. שפע חיצון (תשלום מוחין דיניקה)	1. שפע חיצון (תשלום מוחין דיניקה)
מתכבות "אתה ה' אלקינו"	מתכבות "אתה ה' אלקינו"
כניסת שפע חיצון בתוך זי"ן.	כניסת שפע חיצון בתוך זי"ן.

סדר בנין ז"א על פי עי"מ (עיבור - יניקה - מוחין)

פנימי	חיצון		מטבע ברכה
פנים	אחור		תפילה
גדלות	קטנות		כללי (וכן בפרטות הא"ח)
מוחין	יניקה	עיבור	
חב"ד	חג"ת	נה"י	
חב"ד	חב"ד (פנימי)	חב"ד (פנימי)	
חג"ת	חג"ת (חיצון)	חג"ת (חיצון)	
נה"י	נה"י	נה"י	

סדר בנין ז"א על פי עי"מ - במטבע ברכה

שפע פנימי (סיום הברכה)	שפע חיצון (באי"א)		חב"ד	פנימי (דחיצון)	חב"ד (תשלום מוחין דיניקה)	נה"י	נה"י
כחב"ד	חג"ת (נה"י כלול בו)						
מוחין (גדלות)	יניקה (עיבור כלול בו)		ג"ד	חיצון (דחיצון)	חג"ת	נה"י	נה"י
חב"ד			ו"ק				
חג"ת	חיות העולמות		חג"ת		נה"י	נה"י	נה"י
נה"י			נה"י				
נה"י (גדלות)	נה"י (עיבור ויניקה)						נה"י (מתוקנים)
נה"י (תיקון)						נה"י (מתוקנים)	

סדר "תורת המשבצות" (ע"ה ח"ב דף י"ז ע"ג)

חב"ד	חג"ת	נה"י	חב"ד
מוחין	יניקה	עיבור	
3	3	3	חב"ד
3	2	2	חג"ת
3	2	1	נה"י

סדר י"ב מדריגות רפ"ח ואבד"ו

עץ היים למוצאיהם

(ע"ח שער רפ"ח ניצוצין פ"ב, בית לחם יהודה ח"א דף פ')

סבלה סבור ps ס"ב (כנגד החסד): (ארבעת המדרגות הראשונות זהות בכל עסמ"ב מפני שההבדל הוא רק במילוי)

פנים **אחור**

סוג מדרגה	ערך	סוג מדרגה	ערך
כתר	א פשוט יהו"ה.	ב אחוריים י' י"ה יה"ו יהו"ה.	א' י' אותיות
	ג מספר פשוט	ד מספר אחוריים	ב' ע"ב
חכמה	ה מלא יוד הי ויו הי.	ו אחוריים דמלא יוד. יוד הי. יוד הי ויו. יוד הי ויו הי.	ה' כ"ו אותיות
	ז מספר מלא	ח מספר אחוריים דמלא	ו' קפ"ד
בינה	ט מלא דמלא יוד ויו דלת. הי יוד. ויו יוד ויו.	י אחוריים דמלא דמלא יוד ויו דלת. יוד ויו דלת. הי יוד. יוד ויו דלת. הי יוד. ויו יוד ויו.	ז' ע"ד אותיות
	יא מספר מלא דמלא (610) תר"י	יב מספר אחוריים דמלא דמלא (2172) ב' קע"ב	

סבלה סבור ps ס"ג (כנגד הגבורה):

סוג מדרגה	ערך	סוג מדרגה	ערך
חכמה	ה מלא יוד הי ואו הי.	ו י' אותיות	ה' כ"ו אותיות
	ז מספר מלא	ח מספר אחוריים דמלא	ו' קס"ו

סבלה סבור ps א"ה (כנגד התפארת וגם הנה"י):

סוג מדרגה	ערך	סוג מדרגה	ערך
כתר	א פשוט יהו"ה.	ב אחוריים י' י"ה יה"ו יהו"ה.	א' י' אותיות
	ג מספר פשוט	ד מספר אחוריים	ב' ע"ב
חכמה	ה מלא יוד הא ואו הא.	ו אחוריים דמלא יוד. יוד הא. יוד הא ואו. יוד הא ואו הא.	ה' כ"ו אותיות
	ז מספר מלא	ח מספר אחוריים דמלא	ו' קל

סבלה סבור ps ב"ב (הנה"י כלולים עם התפארת):

סוג מדרגה	ערך	סוג מדרגה	ערך
כתר	א פשוט י"ה	ב אחוריים י' י"ה	א' ג' אותיות
	ג מספר פשוט	ד מספר אחוריים	ב' כ"ה
חכמה	ה מלא יוד הא	ו אחוריים דמלא יוד. יוד הא	ה' ח' אותיות
	ז מספר מלא	ח מספר אחוריים דמלא	ו' מ"ו
בינה	ט מלא דמלא יוד ואו דלת. הא אלף.	י אחוריים דמלא דמלא יוד ואו דלת. הא אלף.	ז' כ"ג אותיות
	יא מספר מלא דמלא (584) תקפ"ד	יב מספר אחוריים דמלא דמלא (1051) תתרנ"א	

סבלה סבור ps ב"ב (כנגד המלכות):

סוג מדרגה	ערך	סוג מדרגה	ערך
כתר	א פשוט יהו"ה.	ב אחוריים י' י"ה יה"ו יהו"ה.	א' י' אותיות
	ג מספר פשוט	ד מספר אחוריים	ב' ע"ב
חכמה	ה מלא יוד הו והה.	ו אחוריים דמלא יוד. יוד הה. יוד הה וו. יוד הה וו הה	ה' כ"ד אותיות
	ז מספר מלא	ח מספר אחוריים דמלא	ו' קמ"ד

הושב"ו:

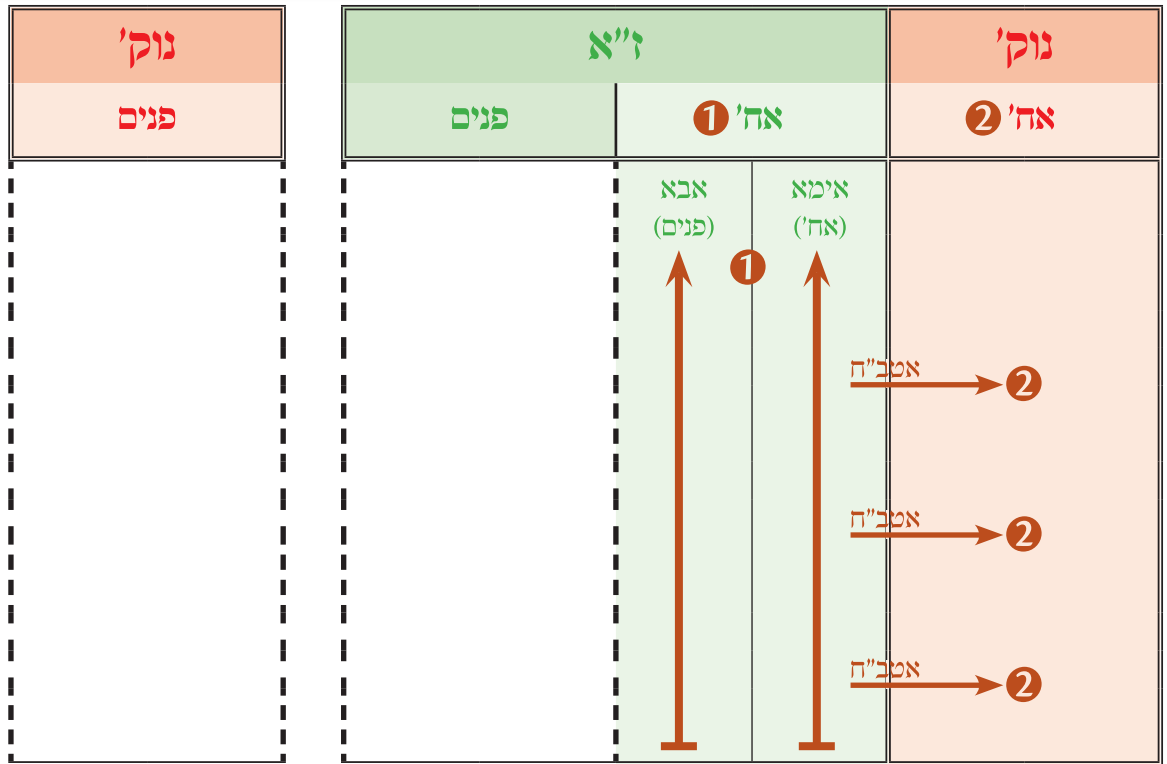
משם ע"ב, א' מדרגות עליונות נשארו בגבול עולם האצ"י, ומדרגה ז' ולמטה ירד לבי"ע. הערך: ע"ב (ז')

משם ס"ג, ד' מדרגות עליונות נשארו בגבול עולם האצ"י, ומדרגה ה' ולמטה ירד לבי"ע. הערך: ע"ב (ועוד כולל. ה' ועוד ז')

משם מ"ה, ב' מדרגות עליונות נשארו בגבול עולם האצ"י, ומדרגה ג' ולמטה ירד לבי"ע. הערך: ע"ב (עם הכולל. ג' ועוד ז')

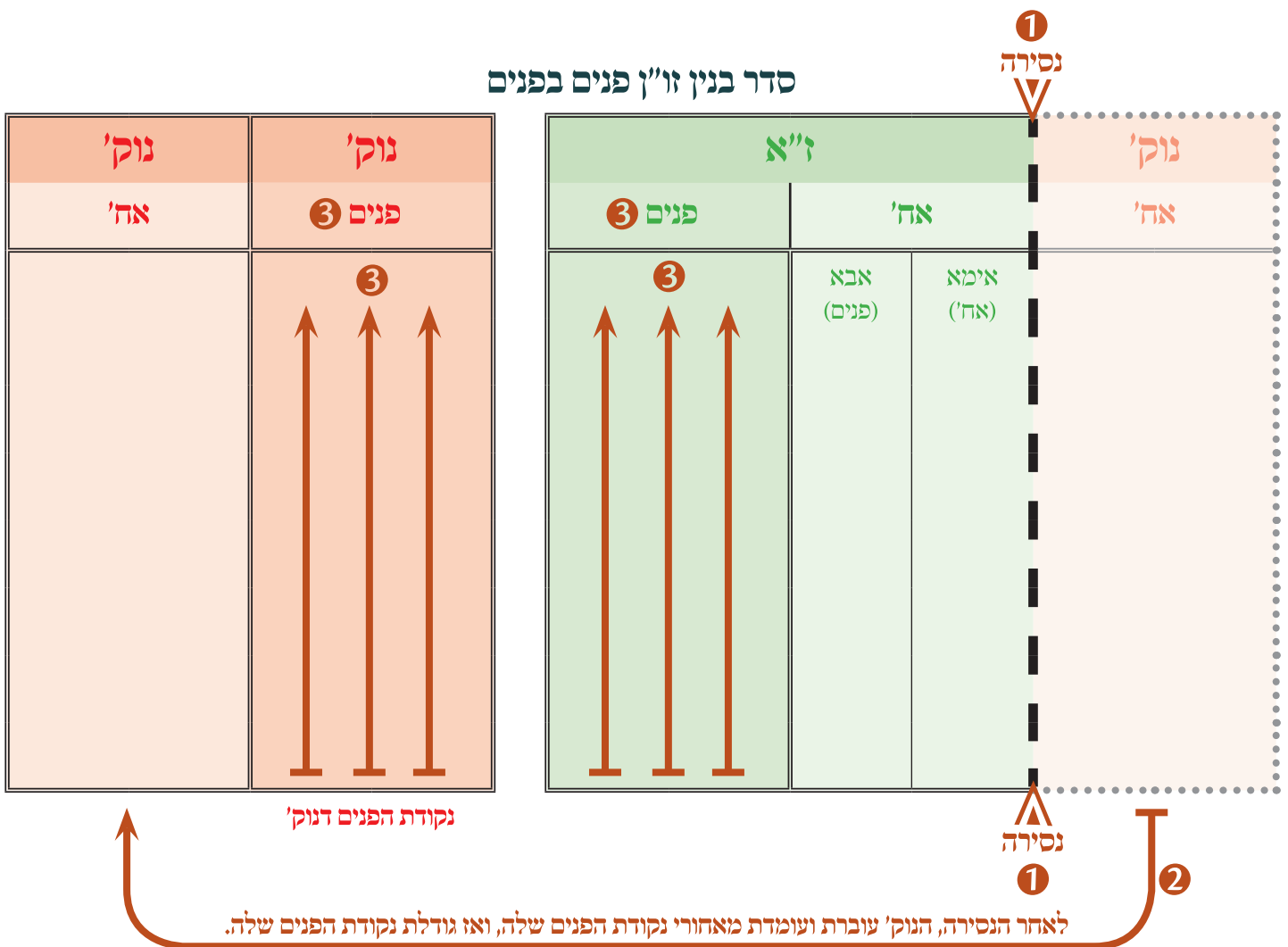
משם ב"ן, א' מדרגה עליונה נשארה בגבול עולם האצ"י, ומדרגה ב' ולמטה ירד לבי"ע. הערך: ע"ב (ב' שהיא ד')

סה"כ: רפ"ח

נקודת הפנים דנוק'

סדר בנין זו"ן פנים בפנים

נקודת הפנים דנוק'

מקורות

ע"ה ח"ב דף מ"ה ע"ג אות ח'. הגהת השמו"ש אות א'. שעה"כ דף ל"ג ע"ג. אוצ"ח דף נ"ד ע"ד אש"ל אות א'.

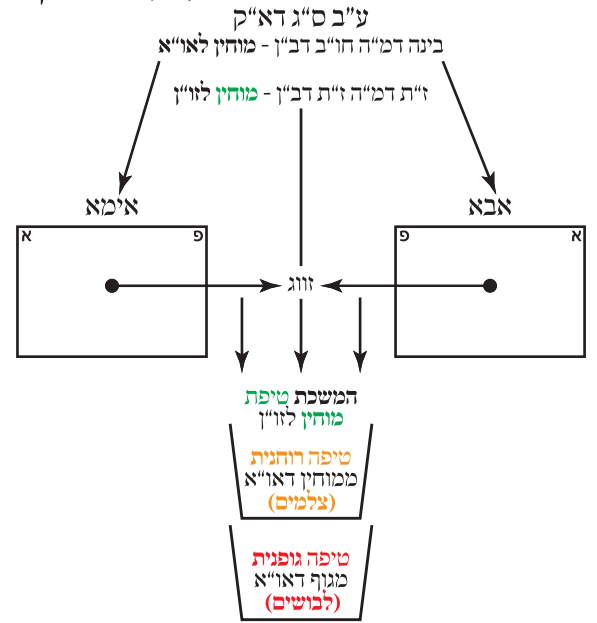
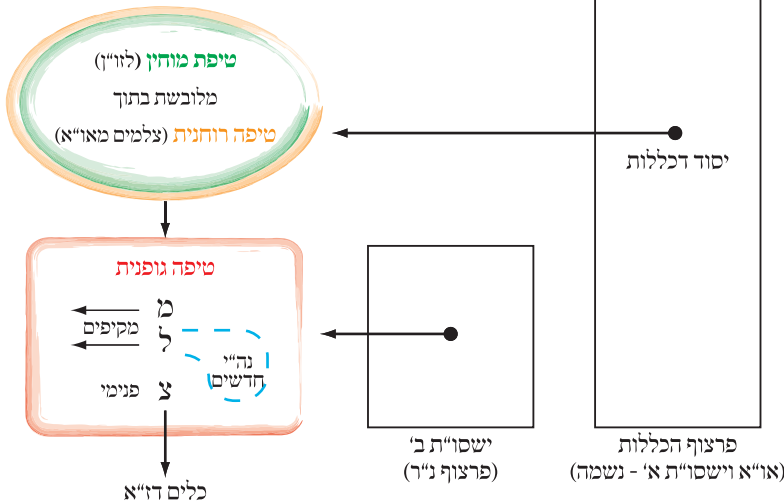
שעה"כ דף כ"ו סע"ב. ענ"ה דף מ"ב ע"ב אות מ"ז. באתי לגני ח"א דף ס"ז ע"ב.

עניין חזרה לפנים, והתמעטות הנוק': באתי לגני ח"א דף מ"ה ע"א. הרא"ם (בסוף הענ"ה) דף צ"ז סע"א. ש"ש ח"ג דף מ"ד ע"ג אות ל"א.

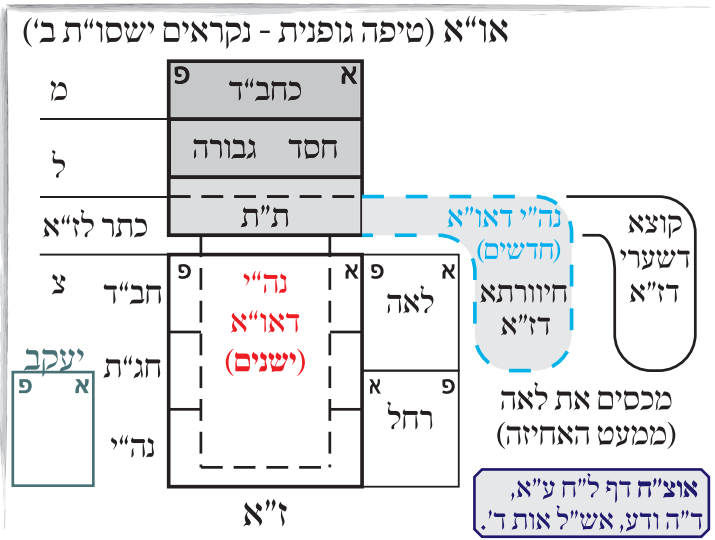
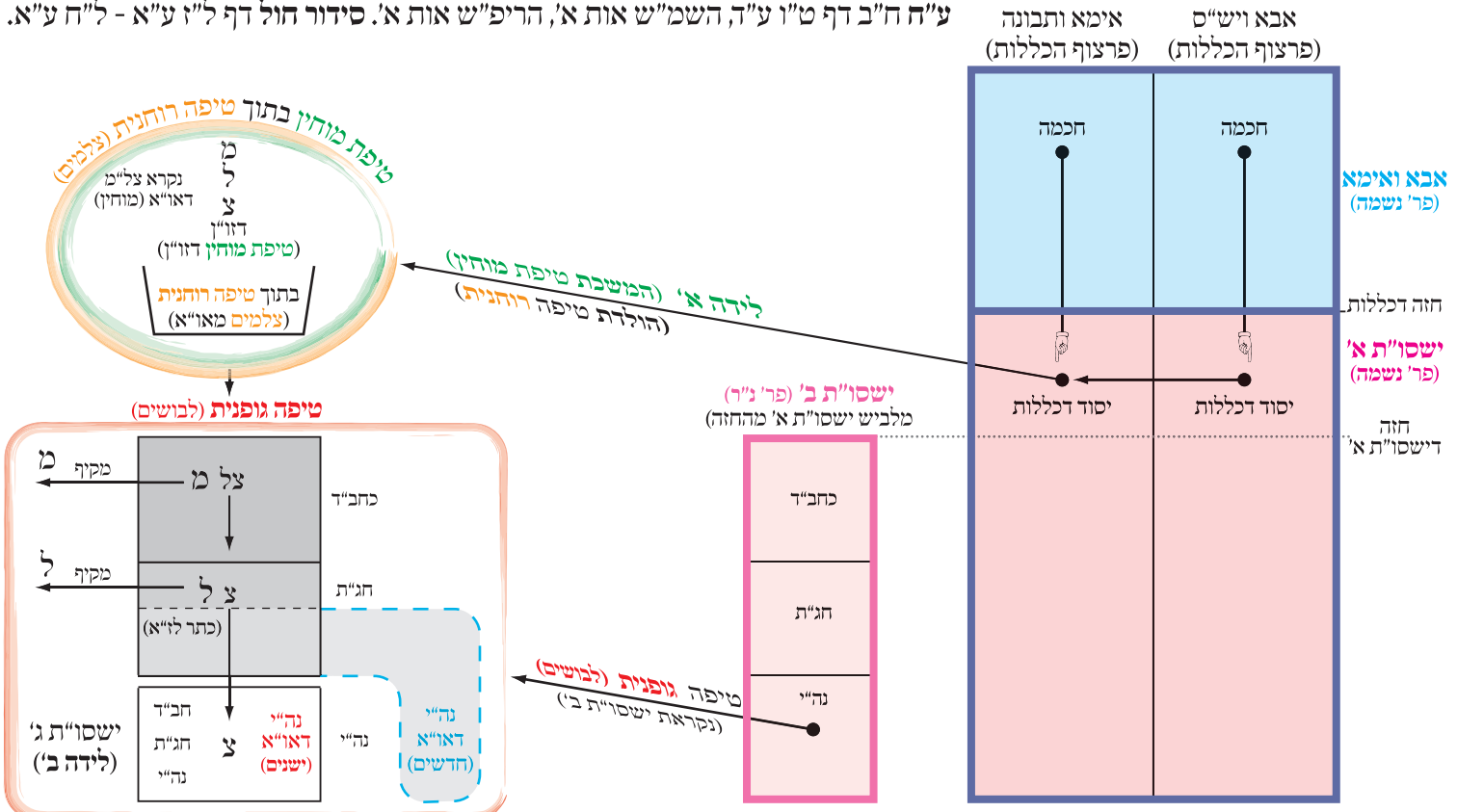
פת"ע דף מ' ע"ד אות ד'. שער ח"א ש' קל"ד, ח"ב ש' קל"ב וקכ"ג (ציוד). פת"ע דף ל"ט ע"ג (פנים דיעקב). שלום ירושלים דף מ' סע"ב (מעבר לפנים).

סדר הולדה וכניסת המוחין בז"א

עי' ע"ח ח"א דף צ"ח ע"ב, ק"ז ע"א-ב, פ"ג ע"ג הריפ"ש אות א'.

עי' אוצ"ח דף ל"ד ע"ד - אש"ל אות א'. נה"ש דף ט' רע"א ורע"ב. כרם שלמה ח"ו דף כ"ב ע"א, קס"ז ע"א. באתי לגני ח"א דף ס"א אע"ב. ע"ח ח"ב דף ט"ו ע"ה, השמ"ש אות א', הריפ"ש אות א'. סידור חול דף ל"ז ע"א - ל"ח ע"א.

הטיפה הגופנית (לבושים) נקראת ישסו"ת ב', על שם שבאה מישסו"ת ב' (פר' הנ"ר דישסו"ת), ובגובה שלהם. שם נעשה: * זווג תדירי של או"א (נקרא או"א, אך הכל נעשה בטיפה הגופנית). * צינון (עליית מוחין פרטיים של הטיפה הגופנית לת"ת שלה). * נה"י חדשים (החסרים לכחב"ד חג"ת של הטיפה הגופנית). * השד"ה מקשר את החילוף לטיפה הגופנית, אך לכאורה על פי הסיודו (חי"ב דף ל"ז סע"ב) החילוף מתבצע בטיפה הרוחנית (ביסוד דכללות), לפני התלכשות בטיפה הגופנית, וצ"ע. * הצינון והנה"י החדשים נעשים גם ביש"ס (אוצ"ח דף ל"ד ע"ב אש"ל אות ב'). * שליש תחתון דת"ת דישסו"ת (כתר לז"א) נעשה ב' שלישים (אוצ"ח דף ל"ז ע"ב אש"ל אות ב')

ובחי' ישו"ת הראשונים שהם שנים והמסתעף

נ"ר דכל פרצוף ודכל בחינה כבר מתוקן.

ידוע הוא ש-נ"ר של כל פרצוף ופרצוף כבר מתוקן ע"י המאציל, וכל עבודתנו בבירור ה-רפ"ח היא עבור הבאת הנשמה.

ולכן זו"ן ש-נ"ר שלהם מלביש את א"א מטיבור שלו ולמטה, בקבלת המוחין נוסף להם בחינת נשמה וילבישו לא"א מעל לטיבורו, וה"ה בפרצוף ישו"ת ש-נ"ר שלהם מלביש לא"א מחזה דא"א ולמטה, בקבלת המוחין נוסף להם בחינת נשמה וילבישו את א"א מעל החזה, וכן עד"ז פרצופי או"א וא"א וע"י. ועיין בתו"ח דף קנ"ז ע"א שכתב וז"ל:

נמצא שמלבד שנתקנו נרנח"י ד-נ"ר דז"א ע"י המאציל העליון מאליו פנים ואחור, גם נתקנו ו"ק דבינה ודחכמה דז"א מאליו על ידי המאציל וכו'.

וביאור הדברים הוא שלא רק ה-נ"ר הכולל של פרצוף זו"ן מתוקן, אלא כל נ"ר של כל בחינה ובחינה כבר מתוקן, וא"כ ו"ק ד-בינה שהוא נ"ר ד-נשמה, ו-ו"ק ד-חכמה שהוא נ"ר ד-חיה אף הם מתוקנים.

ונמצא שביום חול שכל עבודתינו היא להביא נה"י ד-נשמה ל-זו"ן, הרי ש-נ"ר ד-נה"י דהיינו ו"ק ד-נה"י כבר מתוקן ע"י המאציל, וכל עבודתינו היא להביא בינה ו-חכמה והיינו בינה בלחש וחכמה בחזרה [ו-כתו במנחה דעש"ק] וכמבואר כל זה באורך בשער"ח"א שאלה י"ג ו-ל"ג.¹

סדר הבירורים והעליות עד ע"ב ס"ג דא"ק.

בנה"ש דף כ"ג סע"ג ד"ה גם, כתב וז"ל:

גם נודע כי ישראל נקראו בני דזו"ן,

וכל מה שאנו מבררים ע"י התפילות והמצוות,

הוא מבחינת בירורי המלכים ד-זו"ן ומבחינת הנשמות,²

להעלותם ל-או"א להתקן [והעליה לאו"א תהיה עפ"י הסדר שיבואר לקמן].

ואז ניתן כח ב-זו"ן ומבררים גם הם מבחינת האחוריים ד-או"א ו-ישו"ת,

ומעלים אותם [יחד עם בירורי זו"ן שנבררו ע"י עם ישראל],

והבירורים ד-זו"ן נשארים ב-או"א להתקן.

למדנו מנה"ש הנ"ל, שכל פרצוף תחתון מברר את בירורי הפרצוף שמעליו ומעלה אליו את בירוריו, ואח"כ אותנו פרצוף עליון שנבררו עתה בירוריו, כאשר הוא יברר את בירורי הפרצוף שמעליו ויעלה לפרצוף שעליו את בירוריו, יעלה אליו [דהיינו לפרצוף שמעליו] גם את בירורי עצמו.

ובירורי הפרצוף התחתון שעולים לפרצוף אחד שמעליו נשארים שם ונתקנים שם, ואח"כ בעת התיקון ימשיך הפרצוף העליון לפרצוף שתחתיו את בירוריו אחר שתוקנו וכדלקמן. לסיכום:

א. עם ישראל מברר בירורי זו"ן שהם החלקים השייכים ל-זו"ן שנפלו ב-בי"ע בעת מקרה המלכים, ומעלים את בירורי זו"ן ל-זו"ן.

ב. זו"ן מבררים גם הם מבירורי ישו"ת³ מ-ב' בחינות, האחת מבירורי האחוריים דישו"ת שנשארו בגבול עולם האצילות, והשניה מבירורי נה"י דישו"ת שנפלו עם זו"ן לבי"ע, ונמצאים עתה מכח בירור הרפ"ח שבירר עם ישראל בגבול עולם האצילות⁴. ומעלים זו"ן את בירורי ישו"ת יחד עם בירורי זו"ן שנבררו ע"י עם ישראל ל-ישו"ת.

1. וראה באיפה שלימה דף ל"ז ע"א אות ו' ומשם בארה שכל זה הוא בבחינת שרשי המוחין אשר בכתר ואכמ"ל.

2. נשמות דווקא כיון שבירורי נ"ר כבר מתוקנים, וכנ"ל בתו"ח.

3. יש לדעת שכשהבירורים הם לצורך מוחין דפנים, הסדר הוא ש-זו"ן מבררים בירורי ישו"ת, ו-ישו"ת מבררים את בירורי או"א.

אבל כשהבירור הוא לצורך מוחין דאחור, זו"ן מבררים את בירורי ישו"ת וגם את בירורי או"א, כמבואר כל זאת באיפה שלימה אוצ"ח דף ל"ד ע"ב אות ג'.

4. ענין זה של ב' בירורים ב-ישו"ת וכן הוא ב-או"א וב-א"א, מבואר בהרחבה בדברי היפ"ש על ע"ח שער הנקודים פ"א דף ל"ד ע"ג אות א', ובאיפה שלימה על אוצ"ח דף ל"א ע"ג ודף י"א ע"ג אות ט' ובדף ח' ע"ב אות ח'. ועיין עוד במה שנבאר בזה לקמן.

ג. ישסו"ת מבררים גם הם מבירורי או"א מ-ב' בחינות, האחת מבירורי האחוריים דאו"א שנשארו בגבול עולם האצילות, והשנית מבירורי נה"י דאו"א שנפלו עם זו"ן לבי"ע ונמצאים עתה מכח בירור הרפ"ח שביררו עם ישראל בגבול עולם האצילות. ומעלים ישסו"ת את בירורי או"א יחד עם בירורי ישסו"ת שנבררו ע"י זו"ן ל-או"א. ד. או"א מבררים בירורי או"א מ-ב' בחינות הנז"ל, ומעלים את בירורי או"א יחד עם בירורי או"א שנבררו ע"י ישסו"ת ל-או"א. ה. או"א מברר בירורי נה"י דעתיק שנפלו עם זו"ן לבי"ע⁵, ומעלה את בירורי עתיק יחד עם בירורי או"א שנבררו ע"י או"א ל-עתיק, וכן עד"ז כל מה שלמעלה מעתיק.

קבלת המוחין דנשמה.

אחר שכל הבירורים עלו עד ע"ב ס"ג דא"ק, מתייחדים ע"ב וס"ג דא"ק, ונמשך ממצח דא"ק שם מ"ה החדש ותשלום י"ס דב"ן מעינים דא"ק ונמשכים דרך המדרגות עד עתיק, ואז נוטל עתיק חלקו. וכבר ביארנו לעיל ד-נ"ר דעתיק כבר מתוקן ע"י המאציל, וכל מה שעתיק מקבל עתה הוא בחינת מוחין דנשמה. והנה בירורי עתיק עלו לבחינה שלמעלה מעתיק להתקן, נמצא שעתה משפיעה הבחינה העליונה הזו לעתיק ב' בחינות מוחין, האחת היא המוחין שנעשו מכח בירורי עתיק מבי"ע שעלו להתקן, והשנית חלק המגיע לעתיק מהשפע שבא עתה מיחוד ע"ב וס"ג דא"ק, ושתי בחינות אלו יהיו בחינת נשמה לעתיק.

ונדבר עתה בפרצוף ישסו"ת, בתחילה ביררו זו"ן בירורי ישסו"ת והעלום ל-ישסו"ת, ו-ישסו"ת העלו את בירורי עצמם ל-או"א, ואחר זווג ע"ב וס"ג דא"ק יצא שם מ"ה החדש ותשלום י"ס דב"ן והגיע השפע עד או"א. ועתה ממשיכים או"א ל-ישסו"ת את בירורי ישסו"ת שביררו זו"ן בתחילה, ובנוסף לזה גם את חלקי ישסו"ת המגיע להם משם מ"ה ושם ב"ן החדשים, ויעשו שניהם בחינת מוחין דנשמה ליסו"ת.

ועל ידי תוספת זו, ישסו"ת שהיו בתחילה מלבישים ל-או"א עד החזה, שזה גובה נ"ר ד-ישסו"ת, הרי עתה מכח השפע החדש שהוא מוחין דנשמה שקיבלו, עולים ומלבישים את או"א במקום יותר גבוה מחזה ד-או"א.

וכך הוא גם ב-זו"ן, עם ישראל מבררים את בירורי זו"ן ומעלים אותם ל-זו"ן, ו-זו"ן מעלים את בירורי עצמם ל-ישסו"ת, ועתה כשמגיע השפע של שם מ"ה החדש ותשלום י"ס דב"ן, נמשך ל-ז"א מ-ישסו"ת ב' בחינות מוחין, האחד מה שנעשה מוחין מכח בירורי זו"ן שעלו ל-ישסו"ת להתקן, והשני הוא מה שמגיע ל-זו"ן מבחינת חלקם משם מ"ה ושם ב"ן שיצאו עתה מחדש ממצח ועינים דא"ק.

ועל ידי זה זו"ן נגדלים, והיינו שנוסף על בחינת ה-נ"ר המתוקן כבר אצלם מכח המאציל, נוסף להם עתה בחינת נשמה, ובמקום שילבישו על או"א מטיבורו ולמטה מלבישים עתה במקום יותר גבוה שהוא מקום הנשמה ד-ז"א.

ועפ"י האמור נבין עתה את דברי הרש"ש בנה"ש דף ט' רע"א, וז"ל:
והנה ז"א דאצילות נתקן,

ונתוסף ובא לו פרצוף שלישי שהוא בינה,

עם מוחין דנרנח"י דנשמה ע"י ישסו"ת כנזכר לעיל,

וע"י תוספת פרצוף זה נגדל כשיעור קומת ישסו"ת.

וכמו כן נתוסף ובא פרצוף שלישי [ל-ישסו"ת] שהוא בינה,

עם מוחין דנרנח"י דנשמה ל-ישסו"ת ע"י או"א עילאין⁶.

5. אך בעתיק לא היה חלק שנפגם וירד בגבול עולם האצילות, ולכך כל הבירור שיש בעתיק הוא מהבחינות שירדו עם זו"ן לבי"ע.

6. והנה אעפ"י שמפשוטות לשון הרש"ש דלקמן משמע שבתחילה ז"א נגדל כשיעור קומת ישסו"ת ורק אח"כ נגדלו ישסו"ת כשיעור קומת או"א וכן הלאה, מכ"מ אין כוונת הדברים כך, אלא ודאי שכל הגדלת הפרצופים נעשית ע"י שפע שבא מלמעלה וכנ"ל, שבתחילה לוקח עתיק חלקו ונגדל בבחינת הנשמה שלו, ואח"כ לוקח או"א חלקו וכו', וכן עד"ז ישסו"ת לוקחים חלקם ואח"כ זו"ן לוקחים חלקם, באופן שלעולם סדר הגדלת הפרצופים הוא מלמעלה למטה.

צלם ולבוש.

למדנו לעיל שכל המשכת השפע שהוא המוחין דנשמה מהפרצוף העליון לפרצוף שתחתיו, נעשה ע"י זוג של הפרצוף העליון שמוליד את השפע לפרצוף שתחתיו.

ויש להבין הרי הזוג של העליון הוא מהבחינות השייכות לעליון, והיינו שכאשר ישסו"ת מתייחדים לצורך זו"ן, הם מתייחדים ע"י השפע שיש להם מצד עצמם וטיפת הזוג היא מחלקי ישסו"ת עצמם.

וא"כ ראוי שימשך מישסו"ת לזו"ן חלקים השייכים לישסו"ת עצמם ולא רק חלקי הבחינות השייכות ל-זו"ן מבחינות מ"ה וב"ן שבאו עתה.

וכדי להבין ולתרץ קושיא זו נפתח בע"ח שער המוחין פ"א [דף צ"ח ע"ב] שם כתב הרב, וז"ל: והענין דע כי א"א בשום אופן להצטייר הולד אלא ע"י הנפש הנותן כח בו,

ואמנם הנפש הזו אינה יכולה לכנוס עד שתתחיל איזה התחלה להצטייר בגוף הולד. וביאור הדברים הוא שאי אפשר לולד להצטייר אלא כח תבוא בו הנפש הנותנת בו כח,

אבל נפש זו אינה יכולה לכנוס בולד עד שיתחיל איזה משהו להצטייר בגוף הולד, נמצא א"כ שאי אפשר לזה בלא זה ואי אפשר לזה שיקדם לזה.

ולכך מבאר הרב בהמשך, וז"ל:

ולכן הוכרח שתחלה יטילו הזכר והנקבה טפת זרע החומריים וכו',

ואז נמשך בטפת ההם קצת רוחניות מנפש האב ואם עצמן וכו',

ואז כבר יש שאור להחמיץ, ואז מתבררין הבירורין של ז"א מעט מעט וכו'.

למדנו שכדי לבנות את גוף ז"א כדי שתוכל להכנס בו הנפש שלו השייכת לו מצד עצמו, צריך שבתחילה תינתן טיפה חומרית מ-א"א, ואז ניתן בתוכה גם טיפה רוחנית

המציינת את החומר, ועי"ז מצטייר ז"א, ועתה יכולה לכנוס בו נפש הולד שבאה לו מצד עצמו.

ובהמשך ביאר הרב את דבריו ביתר הרחבה, וז"ל:

ואמנם טפת הזרע נמשכת מהחומר של האב,

והרוחניות שבו מן הנפש עצמה שבאב.

וכן כיוצא בזה בטפת האם יש בה חומר האם עצמה,

ורוחניותה שבה מהנפש שבה.

והנה הנפש ההוא נקרא רוחא דשדי בגווה כנודע,

ומשם נותנה קצת מן אותה הרוח בתוך הטפה ההוא,

ונמצא עתה כי התחלת שאור להחמיץ העיסה שהם בירורי הולד עצמן,

הנה הם ב' טפות זכר ונקבה עם ב' ניצוצין נפשות או"א עצמן וכו'.

נמצא כי בטיפת האב יש חומר ורוח, חומר מחומריות האב ורוח מנפש האב.

וכן בטיפת האם יש חומר ורוח, חומר מחומריות האם ורוח מנפש האם.

ושתי טיפות אלו הם שניתנות לולד והם הגורמות להתחלת ציור הולד, ורק אחרי זה תוכל להכנס בולד נפשו שבאה לו מצד עצמו.

ועפ"י זה נבין ש-ישסו"ת משפיעים ל-זו"ן גם מחלק עצמם שהיא היא טיפת הזרע המורכבת מחומר ורוח של ישסו"ת וכנ"ל, ובנוסף לזה משפיעים ישסו"ת ל-זו"ן את חלקי מ"ה וב"ן שבאו עתה ושהופקדו אצלם עבור זו"ן.

ועיין עוד בשער המצוות פרשת יתרו [דף ט"ז ע"ב] בענין מצות כיבוד אב ואם, שכתב הרב וז"ל:

והנה בעת שמזדווג האדם עם בת זוגו,

הם ממשיכים הנשמות הנז',

ואז אביו נותן בה מבחילי החסדים אשר בו קצת חלק מהם,

ומתחבר עם הנשמה החדשה הזו,

ונעשה בחילי אביו כעין מלבוש אליה,

כדי להדריכה ולסייעה בעולם הזה לקיים המצוות ולעסוק בתורה.

כי הנה הולד נולד קטן ואיך ידע מעצמו ללכת בדרכי התורה והמצוות

אם לא ע"י חלק נשמת האב

המסייעו ומייעצו ומדריכו ללכת בדרך זו ילך וכו'.

וכן עד"ז אמו נותנת בנשמה זו חלק מבחי' הגבורה אשר בה, ונעשית לה כעין לבוש. באופן כי כל מה שיעשה האדם בעולם הזה, יש בו חלק לאביו ולאמו, כי הם המסייעים ומדריכים אותו בעולם הזה ע"י זה הלבוש שילבישוהו כנז', ואפ' כל השפע שמשפיעין עליו מלמעלה, אינו נמשך אלא ע"י הלבוש הזה.

למדנו שבאדם התחתון טיפות הזרע מצד האב והאם משמשות כעין לבוש לנשמת הולד עצמו.

ועפ"י האמור לעיל אפשר לומר שגם באדם התחתון, קודם שתכנס בילד הנפש שבאה לו מצד עצמו, צריך שבתחילה יקבל הולד מאביו ומאמו טיפה רוחנית וטיפה גשמית, כדי שע"ז יתחיל להצטייר גוף הולד ואז תוכל לכנוס בו נשמת הולד עצמו. וטיפות אלו הבאות לולד מאביו ומאמו הם צלם ולבוש, שהלבוש הוא הטיפה הגופנית - החומרית, והצלם הוא הטיפה הרוחנית - הצורה [והיא בחינת הצלם הדק].

מאיזה בחינות נמשכים הצלם והלבוש.

בנה"ש דף ט' רע"א כתב הרש"ש, וז"ל:

הרי איך בבוא הנשמה לז"א ונגדל כשיעור [נ"ר ד-] ישסו"ת, נגדלו ועלו ישסו"ת למקום או"א עילאין, ולא זזו ולא נסתלקו [נ"ר דישסו"ת] ממקומם, כי זה הגידול והעליה שהיה להם לישסו"ת, היה לפרצוף השלישי הזה הניתוסף להם מחדש, [דהיינו שבאה נשמה ל-ישסו"ת על בחינת ה-נ"ר שכבר קיימים], אבל הפרצוף שהיה להם מקודם [דהיינו נ"ר ד-ישסו"ת], בו מלובשים המוחין דנשמה דז"א, והוא מתפשט תוך פרצוף השלישי ד-ז"א.

למדנו שהמוחין דנשמה ד-ז"א מתלבשים בפרצוף נ"ר ד-ישסו"ת, שהוא הפרצוף שהיה ל-ישסו"ת מתחילה.

וביאור הדברים הוא, שהמוחין של הפרצוף התחתון נמשכים מלובשים במה שהיה לפרצוף העליון מקודם שנגדל, והיינו בבחינת הנ"ר שלו [של העליון], אמנם בסוף העמוד כתב הרש"ש דברים סותרים, וז"ל:

וממשיכים אותם הבירורים עם הנרנח"י הנז', לפרצוף שהוא התחתון בבחינת מוחין,

מלובשים בצלם הנמשך מהמוחין של הפרצוף שהוא העליון וכו',

וכן המוחין עצמם של הפרצוף הוא העליון נעשו מהבירורים שלו.

וביאור דבריו הוא שהבירורים של הפרצוף התחתון נמשכים עתה לפרצוף התחתון בבחינת מוחין, ומוחין אלו באים מלובשים בצלם הנמשך מהמוחין של הפרצוף העליון, ואותם המוחין של הפרצוף העליון נעשו מהבירורים שלו עצמו.

למדנו שהמלביש את המוחין של הפרצוף התחתון, הם המוחין של הפרצוף העליון שנעשו מהבירורים של הפרצוף העליון, דהיינו מה שניתוסף לעליון בבחינת נשמה.

נמצא שבראש העמוד כתב הרש"ש שהמוחין של התחתון באים מלובשים בבחינת ה-נ"ר של העליון, והיינו בפרצוף שהיה לו מקודם, ובסוף העמוד כתב הרש"ש שהמוחין באים מלובשים בבחינת הנשמה של העליון, והיינו בפרצוף שבא לו מחדש.

וראה באיפה שלימה דף ל"ד ע"ד תוך אות א', שכתב וז"ל:

וכבר כתבתי באש"ל בביאור דברי הרש"ש שהטיפה הרוחנית היא ממוחין דישסו"ת שבא להם מחדש וכו', וטיפה גופנית בא להם מפרצוף הראשון שהיה להם.

וביאור הדברים הוא שיש לחלק בין הצלם שהוא הטיפה הרוחנית שבאה ל-ז"א, לבין הלבוש שהוא הטיפה הגופנית שבאה ל-ז"א.

והיינו שהטיפה הגופנית שבאה לז"א, היא מ-נ"ר דישסו"ת דהיינו מפרצוף שהיה לישסו"ת מקודם, וכמ"ש הרש"ש בנה"ש דף ט' רע"א.

אבל הטיפה הרוחנית שהיא הצלם, מגיעה לז"א מהמוחין דיססו"ת שבאו להם מחדש, וכמ"ש הרש"ש בנה"ש דף ט' סע"א.

מאיזה בחינה מבחינות המוחין נמשך הצלם.

נחזור עתה למה שביארנו לעיל, ש-זו"ן מבררים ב' בחינות ל-ישסו"ת, האחת מבירורי האחוריים ד-ישסו"ת שנשארו בגבול עולם האצילות, והשנית מבירורי ישסו"ת שנפלו עם זו"ן ל-בי"ע.

ו-ב' בחינות אלו עולים ל-ישסו"ת, ו-ישסו"ת מעלים אותם יחד עם בירורי או"א ל-או"א. וכאשר או"א משפיעים את השפע הראוי ל-ישסו"ת משם מ"ה ומשם ב"ן שיצאו עתה מחדש, הם ממשיכים אותם יחד עם ב' הבירורים הנ"ל, ונעשה הכל בבחינת מוחין ל-ישסו"ת.

ודברים אלו הובאו בהרחבה באיפה שלימה [אוצ"ח דף ל"א ע"ג בסוף שורה המתחילה הנהר], וז"ל:

ובנה"ש הקדמת ק"ש דף כ"א ע"ג כתב וז"ל,
 כך ניתן כח בזו"ן דכל פרט לברר מחלקי בירורי או"א וישסו"ת,
 ומחלקי בירורי האחוריים ההם דאו"א וישסו"ת דזו"ן ההם עכ"ל יעו"ש.
 ומ"ש מחלקי או"א וישסו"ת ר"ל כמ"ש בשער ההקדמות דל"ז,
 והם בירורי ז' מלכים הראויים לאו"א וישסו"ת,
 שהם מבחי' חו"ב של המלכים כמ"ש שם בשער ההקדמות.
 ועיקרם ושורשם של הבירורים אלו הם אחוריים דאו"א וישסו"ת,
 שנעשו מוחין לז' מלכים בעולם הנקודים שהם הזו"ן, ונקראים על שם הזו"ן.
 וכשירדו כלים דז' מלכים לבי"ע,
 ירדו אלו הד' אחוריים דאו"א וישסו"ת עמהם לבי"ע כמ"ש במבו"ש הנ"ל.
 ועתה ע"י תפילותינו שאנחנו מבררין בירורי זו"ן,
 וזו"ן מבררין בירורי או"א וישסו"ת, הם שני בחינות בירור,
 אחד אשר יש לאו"א בז' מלכים,
 שהם בחי' הד' אחוריים דאו"א וישסו"ת,
 אשר ירדו עם המלכים ל-בי"ע,
 ועלו עם הבירורין שביררו ישראל ע"י התפילה, ועלו עד גבול האציל.
 ובירור השני הוא אחוריים דאו"א וישסו"ת,
 כשירדו למטה באציל ולא יותר,
 שבהם מלובשים מדרגות העליונות של האורות
 העסמ"ב דז' מלכים שנשארו באציל.
 ומאלו השני בירורים אשר הן בחי' האחוריים דאו"א,
 בין שירדו לבי"ע ובין שנשארו באציל,
 מהם נעשה מוחין ל-או"א ו-ישסו"ת,
 וכשנותנין מוחין לז"א הנה מוחין דז"א,
 הם מתלבשים בצלם הנמשך מאלו המוחין שהם בירורי או"א וישסו"ת.

והמעייני בדברי האיפה שלימה הללו, יבין שיש שני סוגי בירורים:

א. חלקי בירורי או"א וישסו"ת, שנפלו ונמצאים בגבול עולם האצילות.

ב. חלקי בירורי אחוריים או"א וישסו"ת ד-זו"ן, שנפלו ל-בי"ע.

ומשני סוגי הבירורים הללו נעשו מוחין לאו"א וישסו"ת, אלא שיש חילוק ביניהם, וכפי שמבואר בהמשך דברי האיפה שלימה, וז"ל:

אחוריים דאו"א שנעשו מוחין לזו"ן בזמן המלכים [ונפלו עמם בשבירה לבי"ע], עתה בזמן התיקון נבררים מהם חלקים לצורך מוחין דאו"א וישסו"ת, וכשמזדווגים או"א וישסו"ת לתת מוחין לזו"ן, ממשיכים טיפות מוחין שלהם כדי שיתלבשו בהם אורות של ז"א.

למדנו שחלק הבירורים שנפלו מאו"א וישסו"ת ונשארו בגבול עולם האצילות, הם נמשכים לאו"א וישסו"ת בבחינת מוחין ונשארים אצל או"א וישסו"ת.

אבל אותם הבירורים שנבררו מחלקי או"א וישסו"ת שהיו בתחילה בחי' מוחין דזו"ן

ונפלו עם ז'ו"ן ל-בי"ע, הם נמשכים בתחילה בבחינת מוחין לאו"א וישסו"ת, ואח"כ או"א וישסו"ת ימשיכו אותם בבחינת הצלם הנמשך ל-ז"א שהוא הטיפה הרוחנית. יצא לנו שצלם דז"א נמשך מהמוחין דאו"א וישסו"ת שנעשו מכח בירורי נה"י דאו"א וישסו"ת שירדו ל-בי"ע.

ולהשלמת הדברים חשוב ביותר ללמוד בנה"ש דף כ"ג ע"ד ששם כתב הרש"ש ז"ל:

המשל בזה **שהבירורים דז"א** שנבררו ועלו ע"י ישראל לאו"א לתקנם,

באים בבחינת **מוחין** לז"א,

מלובשים בצלם הנעשה מבירורים דאו"א,

שנבררו ועלו ע"י ז"א לא"א לתקנם,

ובא"א היו ב' זיווגים כנ"ל ותיקן את הבירורים ההם דאו"א,

והמשיכם להם בבחינת **מוחין**,

מלובשים בצלם הנמשך מהבירורים שלו [של א"א],

שעלו ע"י או"א ונתקנו ע"י עתיק והמשיכם לא"א בבחינת **מוחין**,

ומהמוחין ההם המשיך **הצלם ההוא להלביש המוחין ההם דאו"א**,

ומהמוחין ההם דאו"א המשיכו גם הם **צלם להלביש המוחין דז"א**.

למדנו **שהמוחין דזו"ן** שנבררו ע"י עם ישראל ונתקנו **אצל ישסו"ת** באים חזרה אל ז'ו"ן בבחינת מוחין, **מלובשים בצלם** הנמשך מחלק המוחין **דישסו"ת**, והיינו **מהבירורים של ישסו"ת מבי"ע שעלו ונתקנו באו"א**.

ואו"א המשיכום **לישסו"ת מלובשים בצלם** הנמשך מחלק **המוחין דאו"א**, והיינו **מהבירורים של או"א מבי"ע שעלו ונתקנו בא"א**.

וא"א המשיכם **לאו"א מלובשים בצלם** הנמשך מחלק **המוחין דאו"א**, והיינו **מהבירורים של א"א מבי"ע שעלו ונתקנו בעתיק**.

ועתיק המשיכם **לא"א מלובשים בצלם** הנמשך מחלק **המוחין דעתיק**, דהיינו **מהבירורים של עתיק מבי"ע שנתקנו אצל פרצוף שלמעלה ממנו** וכעד"ז.

נמצא **שהמוחין דזו"ן מלובשים בצלם דישסו"ת**, וצלם דמוחין **דישסו"ת מלובש בצלם דמוחין דאו"א**, וצלם דמוחין **דאו"א מלובש בצלם דמוחין דאו"א**, וצלם דמוחין **דאו"א מלובש בצלם דמוחין דעתיק**.

אם כן נמצא שיש בז"א חלק מכל הפרצופים שמעליו דהיינו עתיק וא"א ואו"א⁷.

7. ועפי"ז מובן מ"ש הרב במבר"ש דף נ"ו ע"ד, וז"ל:

ואל תתמה איך **מוחו"ב כו'** היו קלי',

כי זהו מבחי' **שמתלבשת** בזו"ן למטה להיות להם **מוחין**,

ובאותה **הבחי' נחשבת כזו"ן ממש**.

וביאור הדברים הוא ששואל הרב איך יש בירורים מבי"ע גם לחלקי עתיק וא"א ואו"א וישסו"ת אעפ"י שלא היה בהם שבירה.

ומתרץ עפ"י הנ"ל דמאחר ז'ו"ן נשברו, ובזו"ן מלובשים חלקי מוחין של ישסו"ת, או"א, א"א ועתיק, א"כ נמצא שכשנשברו ז'ו"ן ירדו עמם לבי"ע גם חלקי המוחין שקבלו מישסו"ת ואו"א וא"א ועתיק, אלא שלפי"ז יוצא חידוש גדול והוא, שגם קודם זמן התיקון היה סדר הלבשה ונתינת מוחין מפרצוף עליון לפרצוף תחתון.

וידיעה זו היא חידוש גדול, דהא בשלמא אחר התיקון שנעשו בחינת פרצופים, שפיר הוא שיש הלבשה ונתינת מוחין מעליון לתחתון, אך בשבירה הרי לא יצאו הז"ת בדמיון פרצוף אלא סדר עמידתם היה חד סמכא, וא"כ איך יתכן שהיה שם הלבשה ונתינת מוחין מעליון לתחתון.

אלא שצריך לדעת שכן הוא האמת וכמ"ש הי"פ"ש בע"ח דף ל"ה ע"ג-ד'.

וכדי להבין ידיעה חשובה זו, חשוב ביותר ללמוד באוצ"ח דף ח' סע"ב, ובאיפה שלימה שם אות ח'.

וז"ל אוצרות חיים דף ח' סע"ב:

ושאול מרחובות הנהר הוא יסוד

בסוד מה שהודעתך כי העטרה של יסוד הבינה המתרחבת

ונקראת רחובות הנהר.

דהיינו **שואל נקרא שאול מרחובות הנהר** כיון ש-**שואל הוא יסוד**, וגם **רחובות הנהר הוא יסוד**, שהרי גם **יסוד דבינה** שהוא יסוד אימא, נקרא **רחובות הנהר**.

ומוסיף הרב ז"ל:

ה"ת ש'אול מ'רחובות ה'נהר הוא משה, כי הוא סוד **היסוד** של **אבא** כנועד.

מבואר ששואל שהוא בחינת ספירת היסוד דז"א נקרא משה, ומשה הוא סוד היסוד של אבא, ו**יסוד דאבא מלובש בשואל שהוא יסוד דזו"ן**.

וראה שם באש"ל אות ח' שהביא דברי א"מ ז"ל:

אפשר **שבעת הנקודים - השבירה**, היה סדר **התלבשות** האורות לפי שעה, דאל"כ כפי זה איך יש **יסוד אבא ביסוד דז"א בעת החרבן**.

למדנו מדברי האיפה שלימה שמוכרח הדבר שגם **בעת השבירה** היה סדר **הלבשה**, ולזה שפיר יסוד דאבא הנקרא משה מלובש ביסוד דז"א, ולכך גם יסוד דז"א נקרא משה על שם התלבשות יסוד דאבא בו, וממילא גם בעת שהיתה השבירה בזו"ן, היתה שבירה גם במה שמלובש בזו"ן מהפרצופים שמעליו וכנ"ל.

ביאור ענין ישסו"ת הראשונים שהם השניים וכו'.

כבר ביארנו לעיל שלעולם נ"ר של כל פרצוף מתוקן ע"י המאציל, וכל עבודתינו היא להביא בתחילה את בחינת הנשמה, ואח"כ להביא את בחינת החיה ואח"כ את בחינת היחידה. ועוד ביארנו לעיל שלעולם השפע מגיע מלמעלה למטה, והיינו שקודם עתיק לוקח חלקו ונשלם בחלק הנשמה שלו, ואח"כ א"א לוקח חלקו ונשלם ואח"כ או"א וכן ישסו"ת וזו"ן, נמצא שלפני שיבוא חלק השפע המגיע לז"א, כבר קיבלו או"א וישסו"ת את בחינת הנשמה שלהם.

וכתב הרב בשער ז"א פרק ב' [ע"ח דף פ"ד ע"ב ו-ג], וז"ל:

ונחזור לענין כי הנה מכח עליית כל האורות הנ"ל וכללותן למעלה, וכן מכח עליית ב"פ האמצעיים דנ"ה דעתיק למעלה בב' פרקין קדמאין, נוסף שם אור גדול ועצום, ואין בו כח ביסוד דעתיק לסובלו, כי הוא צר מאוד, ואז נבקע ונסדק מלמעלה למטה, ויצא האור לחוץ, ואז חכמה [אבא] ויש"ס העומדים בימין מתחברים ונעשו פרצוף אחד בלבד, וכן אמא ותבונה שבצד שמאל נעשו פרצוף אחד לבד, כי עתה אורות היסוד שוין בענין גילוי בהשוואה א', ואין עתה כיסוי וגלוי הגורם חילוק פרצופים, ועתה אין שם רק ב' פרצופים לבד, אחד מאבא ואחד מאמא, ושיעורם למעלה מן הגרון עד למטה בטבורא דא"א. וזכור הקדמה זו כי בכל פעם שרוצין או"א להזדווג לצורך מוחין לז"א, נעשה הכל פרצוף אחד לבד לאבא ויש"ס, ופרצוף אחד לבינה ותבונה, וזכור זה לכל המקומות שתצטרך להקדמה זו.

למדנו היטב שלצורך נתינת מוחין לז"א, שהוא בחי' הנשמה דזו"ן, צריך שאבא ויש"ס יעשו פרצוף אחד, ואמא ותבונה יעשו פרצוף אחד, והיינו שבחינת הנשמה דאו"א וישסו"ת היא נעשית פרצוף אחד כדי להמשיך את בחינת הנשמה לזו"ן.

והנה אם נעריך את בחינת הנשמה ד-או"א לעומת נשמה ד-ישסו"ת, הרי ש-או"א נקראים ראשונים, ו-ישסו"ת נקראים ראשונים בערך ישסו"ת, אך בערך או"א הם נקראים שניים, וזהו ישסו"ת הראשונים שהם שניים, דהיינו נשמה דישסו"ת שהיא ראשונה בערך ישסו"ת, ושניה בערך או"א.

וממילא אם נדבר על נ"ר ד-ישסו"ת לעומת נשמה ד-ישסו"ת, הרי ש-נ"ר ד-ישסו"ת נקראים שניים בערך נשמה ד-ישסו"ת ושלישיים בערך או"א. וזהו ישסו"ת השניים שהם שלישיים דהיינו נ"ר ד-ישסו"ת.

נמצא א"כ שבתחילה נשמה דאו"א ונשמה דישסו"ת נעשים שניהם פרצוף אחד, ומיחוד זה נמשך נשמה דזו"ן מלובשת בצלם הנמשך לה מנשמה דישסו"ת שנקרא ישסו"ת הראשונים שהם השניים בערך או"א, וצלם זה הוא הטיפה הרוחנית.

ומלבד זה נמשך מנ"ר דישסו"ת שנקרא ישסו"ת השניים שהם השלישיים בערך או"א, טיפה גופנית שהיא לבוש אל נשמה דז"א.

נמצא שלזו"ן נמשך בחינת נשמה מלובשת בצלם ולבוש, צלם ממוחין דנשמה דישסו"ת שזהו ישסו"ת הראשונים שהם השניים. ולבוש ממוחין דנ"ר שזהו ישסו"ת השניים שהם השלישיים. ומתוך כל זה נמשך לז"א או"פ שהוא צ' דצל"ם, ואו"מ שהוא ל"מ דצל"ם, וכשנעריך את צ' דצל"ם הנכנס בתוך ז"א כלפי ה-ל"מ דצלם הוא יקרא ישסו"ת השלישיים שהם הרביעיים.

הצורך בנה"י החדשים.

בשער המוחין ריש פ"א [אוצ"ח דף ל"ד רע"ד] כתב הרב וז"ל:

ונבאר עתה ענין התלבשות המוחין דז"א, בתוך הכלים דנה"י דאמא, שנשארו ריקנים בעת הלידה כנ"ל, כדי שאח"כ יהיו מתפשטים תוך ז"א. ותחילה נבאר בחינת אימא עצמה,

שא"א שתשאר חסרה בלתי נה"י לה לעצמה,
 שאם נאמר שנשאר כך באופן הזה,
 שיהיה ג' אחרונות שהם נה"י שלה מתלבשים תוך ז"א תמיד,
 א"א זה, לפי שבהיותה כך לא תוכל להזדווג עם אבא,
 והרי נודע כי זיווג דאו"א תדיר ולא פסיק לעלמין,
 ולסיבה זו מוכרח הוא שיתהוו לה נה"י אחרים חדשים וכו'.

למדנו מדברי הרב שכיון שמוחין דז"א מלובשים בנה"י דאמא, ונה"י דאמא אלו מלובשים
 תוך ז"א [ואלו הופכים להיות עצם מעצמו ובשר מבשרו דז"א], א"כ נמצאת אמא חסרה מנה"י
 לה לעצמה, ולכן מוכרח הוא שיתהוו לה נה"י חדשים לצורך עצמה.
 ועל דברים אלו הקשה באיפה שלימה אות א', וז"ל:
 יש להבין לפי מ"ש הרב בשער המוחין פ"ה ופ"ו,
כי שתי טיפות דאו"א מחומר וצורה שלהם נעשו ב' צלמים
 בין בעיבור בין ביניקה בין בגדלות,
ובהם מתלבשים נר"ן דז"א,
 והם מתלבשים תוך ג' כלים דז"א וכו',
 א"כ נמצא לפי זה שאינן נה"י דאו"א עצמם מתלבשים בז"א,
 אלא הטיפות עצמם נעשו לבוש לנר"ן דז"א שהם ג' מוחין דז"א דעי"ם,
 ולפי זה למה לא תוכל אימא להזדווג עם אבא,
 שהרי אינה חסירה מנה"י שלה ולמה הוצרכו לעשות לה נה"י חדשים.

וביאור הקושיא הוא שלפי כל האמור לעיל, נמצא שאין נה"י דאימא ממש נכנסים תוך ז"א
 אלא רק בחינת הטיפה לחוד, וא"כ אימא אינה חסרה מנה"י שלה ויכולה להזדווג עם אבא
 גם מבלי שיעשו לה נה"י חדשים, דהא כל מה שנתנה אימא לז"א זה רק את בחינת הצלם
 והלבוש שהם טיפות המלבישות את המוחין דנשמה דז"ן, וא"כ למעשה לא חסרה אימא
 דבר ויכולה שפיר להזדווג עם אבא, ואמאי אומר הרב שאימא צריכה נה"י חדשים וזולתם
 לא תוכל להזדווג עם אבא.

ומיישב השד"ה קושיא זו עפ"י דברי הרב בדרוש הדעת המובא גם בנה"ש דף מ"ב רע"א, וז"ל:
 והנה גם בענין המוחין דז"א יש חילוק א' וצריך לבאר,
 והוא כי נודע שיש לז"א ב' בחינות מוחין,
 ג' [חב"ד] מצד אבא וכולם נקרא מוח א' - חכמה דז"א,
 וג' [חב"ד] אחרים מצד אימא וכלם נקרא מוח אחד - בינה דז"א.
 והנה אלו החכמה עם הבינה בהזדווגם יחד
 הוא ע"י מוח הג' דאבא הנקרא דעת דמוחין מצד אבא,
 [דהיינו דעת שמכללות החב"ד שבאו מצד אבא,
 מזדווג עם דעת שמכללות החב"ד שבאו מצד אימא וכמ"ש הרב לקמן].

למדנו שאף למוחין דאבא ואימא שבתוך ז"א שהם צ' דצל"ם יש זוג וגם עליהם נאמר
 זווגייהו תדיר ולא מתפרשין לעלמין, ומזה נבין שגם הל"מ דצל"ם שנשארו בבחינת אור"מ,
 שהם ל"מ דאבא ו-ל"מ דאימא, גם הם מוכרחים שיהיה זוגם תדיר, ול-ל"מ אלו חסר
 בחינת צ' דצל"ם שהוא נה"י דצל"ם, שהרי ה-צ' דצל"ם נכנס תוך רישא דז"א, א"כ ל"מ אלו
 לא יכולים להזדווג, ועל ל"מ אלו אמר הרב שצריך לעשות להם נה"י חדשים.

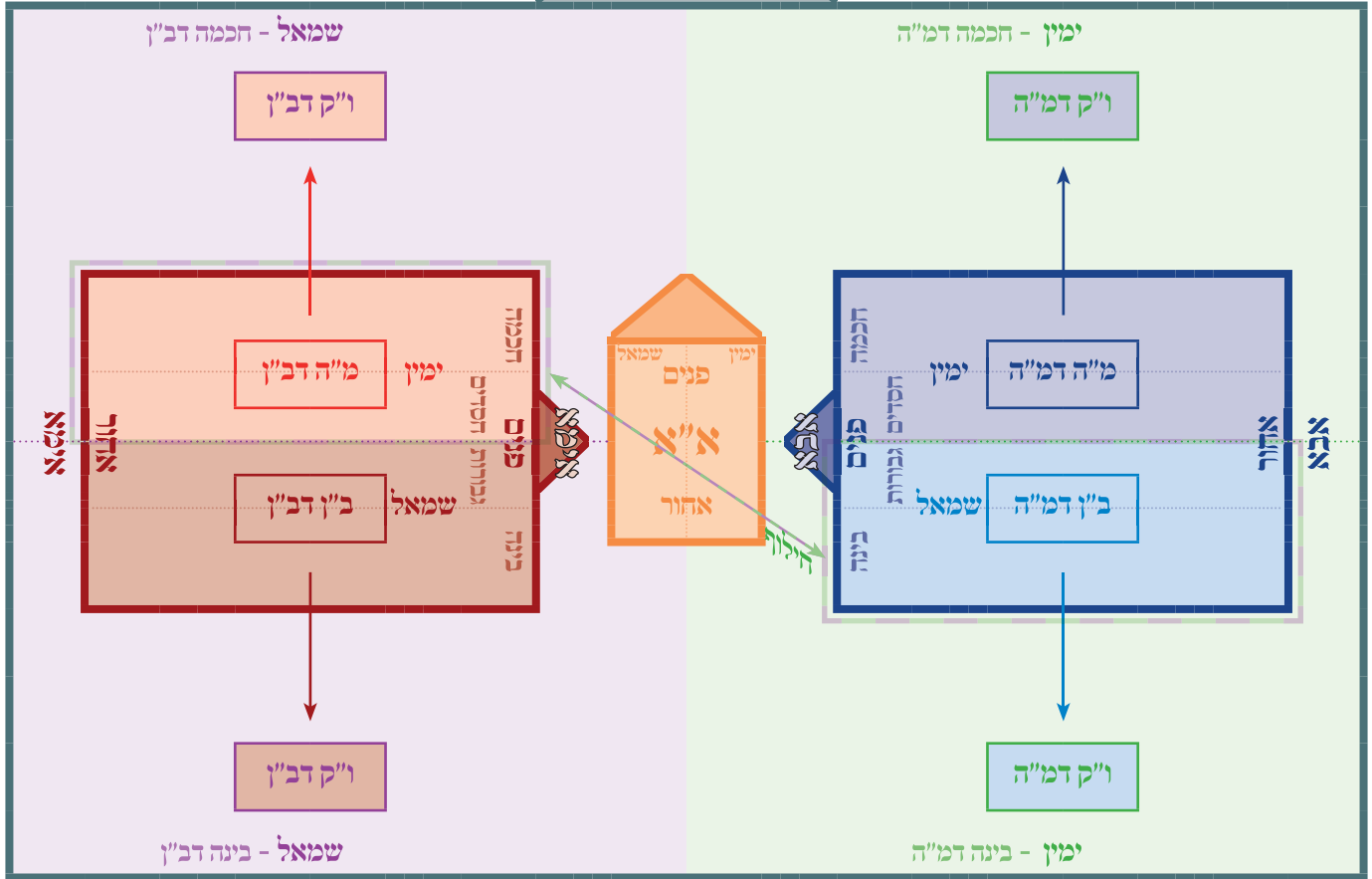
סיכום.

ז"א מקבל ב' טיפות מוחין מישסו"ת הנקראים צלם ולבוש.
 צלם הוא הטיפה הרוחנית הבאה מחלק הנשמה דישסו"ת, מאותם חלקים דנה"י דישסו"ת
 שהיו בחי' לבושים לזו"ן בעת השבירה ונפלו לבי"ע, ובעת התיקון עלו ונעשו נשמה לישסו"ת
 והם החוזרים בסוד צלם לזו"ן, ונקראו ישסו"ת הראשונים שהם השנים [בערך נשמה דאו"א].
 לבוש הוא הטיפה הגופנית הבאה מחלק דנ"ר דישסו"ת, ונקראו ישסו"ת השנים שהם
 השלישים [בערך הנשמה דישסו"ת].
 ושניהם יחד נמשכו בסוד צלם שלם לז"א, ל"מ לאור מקיף ו-צ' אור פנימי. ואותו צ' הנכנס
 בז"א נקרא ישסו"ת השלישים שהם הרביעים [בערך ה-ל"מ], ולאותו ל"מ הנשאר ע"ג רישא
 דז"א צריך להשלים נה"י חדשים, שהוא בחינת הצ' שחסרה מהם.

מקורות

ע"ח ח"א דף ק' סע"ג השמ"ש אות א', דף ק' אע"ב השמ"ש אות ד', דף פ"ד ע"ד. ח"ב דף ו' ע"ג, הגהת השמ"ש אות א'. ח"א דף ע"א סע"א שמ"ש אות א'. תו"ח דף קכ"ב סע"ב. נה"ש דף ז' ע"ד, ט' אע"ב. כרם שלמה ח"ו עמ' כ"ב סע"א, עמ' קס"ז. שעה"כ דף כ"ו ע"ב. ענ"ה דף מ"ב ע"ב אות מ"ז, דף פ'. בא"ל ח"א דף ס"ז ע"א. סידור חול ח"ב עמ' ל"ז ע"ב. תו"ח דף קס"ט. מע"א דף רצ"ו ע"ב. שער הגלגולים הקדמה כ"ו פ"י. שער ח"ב שאלה ק"כ.

ז"א - פנים

ז"א - אהור

(בנין אטב"ח)

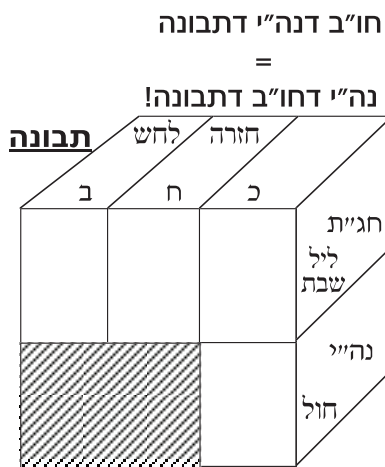
נוק' - אהור

נוק' - פנים

הערות

- * ז"א עומד באותו כיוון כמו א"א. או"א עומדים פב"פ ומלבישים את א"א מכל צדדיו, אבא מצד ימין (פנים ואח) ואימא מצד שמאל (פנים ואח).
- * לאחר החילוף (הראשון), אבא נמצא בפנים, ונכנס בפנים דז"א, אימא נמצאת באח' ונכנסת באח' דז"א.
- * הנוק' הנבנית באטב"ח היא העומדת כנגד מלכות דו"ק דמ"ה (יעקב) וכנגד מלכות דו"ק דב"ן (רחל). יעקב הנבנה במקביל לנוק' הזאת נעשה מיסוד דאבא (אח'), ולכן מדובר ביעקב אהר (לא העומד כנגד מלכות דו"ק דמ"ה).
- * תמיד בחילוף מתחלפים צד שמאל דאבא וצד ימין דאימא, תמיד הנוק' המקבלת את המוחין דאימא היא יעו"ר העומדת כנגד ו"ק דמ"ה וו"ק דב"ן.
- * הסיבה לחילוף השני היא כי על פי ע"ח דף ק' ע"ד, בשבתות וימים טובים הנוק' (אותה אחת) צריכה לקבל את מ"ה דב"ן, הנמצא לאחר החילוף הראשון בצד שמאל דאבא. לכן ע"י חילוף נוסף, מחזירים את המ"ה דב"ן בצד ימין דאימא ונוק' תקבל מ"ה וב"ן דב"ן.
- * ע"פ חידושי הרה"ג שד"ה (ענ"ה דף פ' אמצע ע"א, ד"ה מ"ש הרש"ש) כונות התפילה באו"א הפרטים, ולאחר החורבן רק בצד שמאל. ולכן, חלוקת השפע יהיה תמיד לפי או"א הכללים, אך זו"ן יקבלו רק מהפרטים (מצד שמאל). כלומר, רק חלק השפע שבא דרך אימא ותבונה הכללי, שהוא דרך בינה דמ"ה ומלכות דבינה דמ"ה, יביא לזו"ן את הו"ק דמ"ה. וה"ק דבינה דב"ן ומלכות דבינה דב"ן, יביא לזו"ן את הו"ק דב"ן.

חלוקת קומת עולם האצילות (= א"א): ראש יחידה כתר א"א 5

גרון חיה חכמה או"א (אבא) 4

חזה נשמה בינה ישסו"ת (אימא) 3

טבור רוח ו"ק ז"א 2

רגליים נפש מלכות נוקי 1

ישסו"ת - נשמה		
כחב"ד חג"ת נה"י	שבת בבוקר כחב"ד בנתעלה וישב...	חג"ת
כחב"ד חג"ת נה"י	ליל שבת חג"ת	נה"י
כחב"ד חג"ת נה"י	חול נה"י	חול

מוחין	יניקה	עיבור
כתר (מעש"ק) ח"ב חו"ג דכתר		
בינה (לחש) ח"ב חו"ג דכתר	חכמה (חזרה) ח"ב חו"ג דכתר	

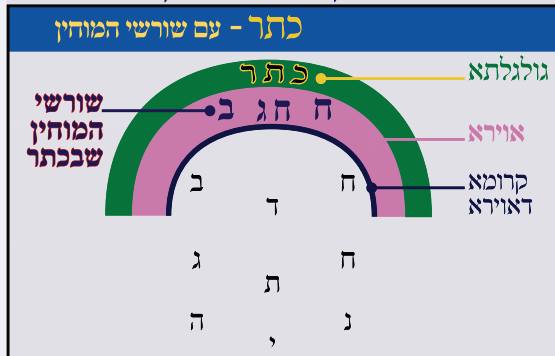
לחש: ח"ב חו"ג דכתר דבינה דנה"י דישסו"ת
 חזרה: ח"ב חו"ג דכתר דחכמה דנה"י דישסו"ת
 מעש"ק: ח"ב חו"ג דכתר דכתר דנה"י דישסו"ת

שורשי המוחין שבכתר

שורשי המוחין שבכתר - בכללות התפילה

ז"ת				חב"ד				כתר - עם שורשי המוחין					
ז"א	ז"א	ז"א	ז"א	אימא	אבא	אימא	אבא	עתיק	חכמה	א"א	נוק' דא"א	בינה	נוק' דע"י
חכמה	יעקב	רחל	בינה	חכמה	יש"ס	תבו'	בינה	חכמה	חסדים	גבורות	גבורות	חסדים	מגן אב'
חסדי'	גבו'	חסדי'	גבו'	חסדי'	גבו'	חסדי'	גבו'	מורים	הטוב שמך	הטוב שמך	הטוב שמך	הטוב שמך	כריעה וקפדה ר'
שים שלום				שים שלום				שים שלום				כריעה וקפדה ר'	

שורשי המוחין שבכתר - בקונה הכל

ע"י ע"ה ח"א דף ק"ו סע"א. אוצ"ח דף ל"ז סע"א אש"ל אות ו'. נה"ש דף ט' סע"ג. שע"ר ח"ב שאלה קנ"ג.

ע"י בענין כריעות וקפדות בעמוד 180.

הקדמה לקרבנות:

יכוין לזווג כחב"ד (לאוק: ע"י ווק, א"א ווק, א"א ויפס"ת), דע"י ודא"א ודאו"א ודו"ן (דעו"י) דעשיה דאצילות (4), המלובשים בפרצופים שכנגדם בעשיה התחתונה.

ולחמשוך מהם (מכחצ"ד כ"ל) נרנח"י דנח"י (כחצ"ד) דנפש ומוחין פנימים ומקיפים (שפט, כה לזכר), לכלים חיצונים דו"ן (עשיה דאצילות) דכל אחד מהם (צטו"י).

כדי לברר (צאזכו מקומן) בירורי כלים חיצונים (עשיה) ורפ"ח כחב"ד דמלכים דכל אחד מהם.

ולהעלותם עם פנימיות העשיה (4) ונפש שלו.

ולכלול ולהעלות עמהם חיצוניות העשיה (8), פנימים ומקיפים, ליצירה דרך היכלי ז"א דעשיה כנז"ל דכל אחד מהם, ולהעלותם מהיכל להיכל עד היצירה. וזה ע"י הקרבנות (אזכו מקומן).

הקדמה לזמירות:

יכוין לזווג כחב"ד (לאוק: ע"י ווק, א"א ווק, א"א ויפס"ת), דע"י ודא"א ודאו"א ודו"ן (דעו"י) דיצירה דאצילות (3), המלובשים בפרצופים שכנגדם ביצירה התחתונה.

ולחמשוך מהם (מכחצ"ד כ"ל) נרנח"י דנח"י (כחצ"ד) דרוח ומוחין פנימים ומקיפים (שפט, כה לזכר), לכלים אמצעים דו"ן (יזרכ דאצילות) דכל אחד מהם (צטו"י).

כדי לברר (כלליות) בירורי כלים אמצעים (יזרכ) ורפ"ח כחב"ד דמלכים דכל אחד מהם.

ולהעלותם עם בירורי כלים חיצונים נה"י דמלכים, עם פנימיות עשיה (4) ויצירה (3) ונפש ורוח שלו.

ולכלול ולהעלות עמהם חיצוניות עשיה (8) ויצירה (7), פנימים ומקיפים, לבריאה דרך היכלי ז"א דיצירה כנז"ל דכל אחד מהם, ולהעלותם מהיכל להיכל עד הבריאה. וזה ע"י הזמירות.

הקדמה ליוצר:

יכוין לזווג כחב"ד (לאוק: ע"י ווק, א"א ווק, א"א ויפס"ת), דע"י ודא"א ודאו"א ודו"ן (דעו"י) דבריאה דאצילות (2), המלובשים בפרצופים שכנגדם בבריאה התחתונה.

ולחמשוך מהם (מכחצ"ד כ"ל) נרנח"י דנח"י (כחצ"ד) דנשמה ומוחין פנימים ומקיפים (שפט, כה לזכר), לכלים פנימים דו"ן (צריא דאצילות) דכל אחד מהם (צטו"י).

כדי לברר (יו"ל) בירורי כלים פנימים (צריא) ורפ"ח כחב"ד דמלכים דכל אחד מהם.

ולהעלותם עם בירורי כלים חיצונים ואמצעים נה"י וחג"ת דמלכים, עם פנימיות ביע"ע (2/3/4) ונפש ורוח ונשמה שלו.

ולכלול ולהעלות עמהם חיצוניות ביע"ע (6/7/8), פנימים ומקיפים, לאצילות דרך היכלי ז"א דבריאה כנז"ל דכל אחד מהם, ולהעלותם מהיכל להיכל עד האצילות. וזה ע"י יוצר וק"ש ואמת ויצב.

מקום הבירור	היכל	ספירה	נר"ן המכוין	פנימיות העולם	בח' מתקנת ושפע
בריאה יוצר	עזרת אבותינו	קודש קדשים	כחב"ד	ונשמה רוח נפש	בריאה יצירה עשיה דאצילות דפנימי (דיבור) ודחיצי (מעשה)
	אמת ויציב	רצון	ת"ת		
	אהבת עולם	אהבה	חסד		
	המחדש בטובו	זכות	גבורה		
	לאל ברוך	נוגה	נצח		
	גדול דעה יוצר אור	עצם השמים לבנת הספיר	הוד יסוד ומלכות		
יצירה זמירות	הללו אל בקדשו	קודש קדשים	כחב"ד	ורוח נפש	יצירה עשיה דאצילות דפנימי (דיבור) ודחיצי (מעשה)
	בקהל חסידים	אהבה	חסד		
	עם קרובו	זכות	גבורה		
	מן השמים	רצון	ת"ת		
	בשוקי האיש	עצה"ש נוגה	הוד ונצח		
	כי טוב הללי נפשי	לבנת הספיר מלכות	יסוד ומלכות מלכות		
עשיה קרבנות (משניות)	שלמים קדשים קלים	קודש קדשים	כחב"ד	נפש	עשיה דאצילות דפנימי (דיבור) ודחיצי (מעשה)
	התודה ואיל נזיר	אהבה	חסד		
	זבחי שלמי ציבור	זכות	גבורה		
	העולה קודש	רצון	ת"ת		
	חטאת הצבור והיחיד	נוגה	נצח		
	פרים הנשרפים איזהו מקומן	עצם השמים לבנת הספיר	הוד יסוד ומלכות		